

Gorski list

Uvodna riječ

Dragi čitatelji, stigao je ožujak, a s njim i posljednji izdisaji ove povijesno blage zime. Pod sve sunčanijim nebesima zadubite se u novi broj Gorskog lista! Ukoliko vas daljine vuku, na njegovim stranicama pročitat ćete kako *ksetovština* skija i ucrtati put do piva kod Tigrice, a kulinarske osobnosti naći će recept za radikalnu interpretaciju talijanskog klasika i raskrinkati tko jede izmet rukama.

Maks do daske

Izlet na Plešivicu

Krenuli smo ispred KSET-a oko 8:15, što je bilo ranije no što sam očekivala (veliki plus). Podijeljeni u dva auta, u svakom po nas četiri, za pola sata stigli smo ispred PD „Maks Plotnikov“ ispod Okića. Maxov je auto stigao prvi (logično pa njegov je dom). Ubrzo dolazi i drugi auto i kreće spremanje na uspon (čitaj *Puš Pauza*). Valja napomenuti da smo ispred doma stigli i prije samog šefa doma, što puno govori o našoj ozbiljnosti. Staza je na početku bila blatna i ledena, ali išla je uz potočić koji nam je lijepo šumio u ušima. Uspon po zaledenoj stazi nije bog zna što, a svatko je primijenio svoju tehniku. Nakon par koraka osoba F se okliznula i time osvojila nagradu kupovanja gajbe. Put je bio jako strm i snježan pa smo radili dosta stanki kako ne bismo crknuli. Usprkos terenu, naša kondicija bila je jača i za 1:45 smo bili na vrhu Plešivica (779 m). Neki hrabri su popeli su se na metalnu piramidu u tragu za boljim pogledom. Usput nam je Milan objasnio tečnost materijala (hvala!). Prije povratka smo se, naravno, slikali, pozirajući za naknadno fotošpiriranje zastave i janjca na ražnju. Nazad smo

išli drugom stazom koja je ispala sto puta ljepša i lakša. Tako da, ako ćete ići, idite tom stazom preko Novog Sela Okićkog. Par puta smo stali sjesti na kamenje i uživali u pogledu. Prošli smo kraj dosta bakica i dedeka, ali i drva označenih sa žutim π od starog Rallyja. Isto smo vidjeli i na mom prošlom izletu pa je to valjda *lajtmotiv* mojih izleta. Slučajnost? Ne znam. Reklama? Možda. Od gladi i umora nije se previše pričalo zadnjih dvadesetak minuta staze. Konačno, stigli smo do doma i zasluzeno zasjeli uz kavice i oblačno sunce. Tijekom časkanja zaključili smo da se nećemo penjati na obližnji Okić grad. Max je u tom trenutku zaključio da je izgubio ključ od auta, no nakon temeljite istrage ključ je nađen na stazi blizu doma. Mislim da πjandure čuvaju πjane šumske vile! M.C.

Klub skijaša elektrotehnike

Kažu da, kad se jednom nauči skijati, ta se vještina pamti za cijeli život. Pisac ovih redaka odlučio je provesti eksperiment i utvrditi ima li istine u tom zrncu mudrosti. Hrabra desetorka vođena Techovim Dominikom "Lacrosseom" Erićem uputila se u snenim satima 20. veljače na četverodnevnu *ski-ekstravaganzu* u austrijski Bad Kleinkirchheim. Među njima iskusni skijaši/ce, zahrđali skijaši/ce, i ja. Pod vedrim nebom i na dva kilometra nadmorske visine našao sam se na početku svog prvog spusta u 14 godina. Ispod mene crvena staza, a pored mene nitko jer je ostatak družine otišao krivim smjerom, a ja pravim. Izbora nije bilo, samo je jedan put dolje, i riječima one instalacije na Glavnom kolodvoru: *prekasno je za odustajanje*. Polako, i uz puno muke, spustio sam se i našao s ostatkom družine. Mogao bih

raspredati o svakom idućem spustu ali nemamo mjesta za to. Dan po dan, bio sam hrabriji, i moja tehnika izgledala je sve manje ubogo. Više nisam trebao nadzor, ali i dalje je bila vrlo tijesna utrka između mene i osmogodišnjaka bez štapova. Otegotna okolnost bila je stanje staza, koje je već iza podneva bilo uglavnom očajno. Krajem dana, čak i iskusni skijaši vodili su bitku sa *hypserastim* stazama i zakonima kinematike. Ipak, između svog tog truda stigao sam i uživati. Osim skijanja, dani su protjecali uz užine na snijegu, divane na žičarama i spontana grudanja. U smiraj dana, vratili bi se u apartman. Nakon obavezne toalete zbog silnog znojenja na stazi, kuhalici večeru, družili se i odmarali dušu uz pogled na jezero Millstatt. Obližnji vrhunci s pastelnim nebom odražavali su se u potpuno mirnoj vodi jezera čija je obala tik uz naš apartman. U noćnim satima njih bi zamjenio mladi Mjesec sa svojom družbom: Venerom i Jupiterom. KSET-ovska družba nastavila bi *zezačinu* do malo nakon ponoći kako bi koliko-toliko odmorena dočekala nove snježne radosti. Ispunjeni od četiri dana skijanja, u četvrtak smo se pozdravili s izrovanim stazama i dokotrljali do metropole, usput pustošeci slovensku filijalu izvjesnog američkog lanca brze hrane. Ako niste bili na *skijači*, propustili ste. Vidimo se dogodine! V.C.

Ksetovština na skijanju

Nagrade berlinskog zoološkog vrta

Dragi čitatelji, s velikim uzbuđenjem javljam Vam da sam prošli tjedan bio u zoološkom u Berlinu, najljepšem zoološkom vrtu u Europi. Kao vrsni poznavatelj životinja i kritičar zooloških vrtova, odlučio sam podijeliti nagrade za stanovnike berlinskog vrta.

Najfotogeničniji: Afrički lav

Uz nastambu je stajala obavijest da su lavovi skroz novi, te su im posjetitelji još uvijek fascinantni jer nisu naviknuti. Bilo je to veliko osvježenje nakon lavova u Zagrebačkom zoološkom koje stvarno nije briga što postojite. Berlinski lavovi cijelo su vrijeme bili priljepljeni uz staklo, što je omogućilo da ih se vrlo dobro *posmatra* i poslika.

Najludi: Gorila

U nastambi nalazile su se 4 gorile, ali odrasli su bili poprilično dosadni. Na svu sreću, ovaj ljubitelj čovjekolikih majmuna nije otišao razočaran jer je u nastambi bilo i jedno hiperaktivno mlađunče. U 5 minuta koje sam proveo uz staklo, preskakao je cijelu nastambu jedno 3-4 puta, sakriva se od svoje majke u sijeno te se vješao po lijanama. Nisam bio spreman za toliko adrenalina, pa sam se ipak udaljio da malo dođem sebi.

Najneugodniji: Čimpanza

Kao i kod gorila, iako je u nastambi bilo više jedinki, samo je jedna čimpanza bila aktivna. Na žalost svih prisutnih, ta aktivnost je bila da sjedne ispred stakla i krene objedovati. Ne zvuči loše dok ne čujete što je bilo na meniju. U svojoj lijevoj ruci držao je naranču koju bi tu i tamo zagrizao. Nakon griza naranče stavio bi svoju desnu ruku ispod stražnjice, obavio nuždu u nju te zatim izmetom napunio usta. Trajalo je jedno 3 minute, a nakon 30 sekundi prestalo je biti smiješno i postalo je groteskno.

Naj WTF: Chevrotain

Najmanji kopitar na svijetu. Pola miš, pola jelen. Ne lažem, ovo stvarno postoji. Slika skinuta s interneta jer ga nisam uspio dobro uloviti mobitelom :)

Najbolji rogovi: Ovi majstori

Naj nastamba: Divokoze

Većina se jedinki nalazila u lijepim, ali neoriginalnim, nastambama. Široko ravno područje s kućicom za spavanje okruženo ogradom, a nekada je između ograde i ostatka nastambe bio kanal. Međutim, nastamba divokoza najveće je arhitektonsko postignuće koje sam video u jednom zoološkom vrtu. Za njih je izgrađena cijela planina, i to poprilično strma.. Umjesto da gledate kako šetaju lijevo-desno dosadnim proplankom možete vidjeti kako se penju, skaču, trče bez obzira na strmine, kamenje, kišu i snijeg. Također unutra ih je vrlo puno, toliko da su neki svoj red za skakanje po kamenju čekali na krovovima.

Najbolji: Panda

Autora ovog članka je kao malog jako bilo strah da nikada u životu neće vidjeti pandu. Bilo me je strah da će, dok budem imao priliku za tako nešto, izumrijeti. Prošlu subotu ostvario sam svoj san iz djetinjstva. Bile su apsolutno savršene. Ako me vidite u klubu, slobodno me *zahaltajte* da vam pokažem slike i videe, bez problema ću vas *zadušiti* najslađim dostupnim multimedijskim materijalom. L.B.

Pijandura mjeseca

Pijandura:

★ ★

Planinar:

★ ★ ★ ★ ★

Poštovani čitatelji,

Dolazi nam toplice doba i buđenje prirode. Mogli ste primijetiti da su već prvi vjesnici proljeća procvjetali. U nastavku pročitajte o jednoj cica maci - **Marti Cekić**. Marta dolazi iz Zagreba i trenutno je na prvoj godini na FER-u. Budući da je ona najmlađa pijandura, još je uvijek neiskusna u svijetu alkohola. Naime, napila se samo jednom, a titulu njenog najdražeg alkoholnog pića nosi *teranino* koji ima samo 15.9% alkohola. Da će se brojka pijanstava povećati pobrinut će se njezina sekcija koja joj je već u podsvijest usadila Vucin Megamix pa je tako jedne noći Marta sanjala da su pijandure pojele Maxa koji je vozio na izlet kao janjetinu uz vino i pjesme spomenute ikone. Marti ipak ne treba puno goriva da bi osvojila vrhove planina. Gazi prema vrhovima kao *ninja* ratnik iz niskog starta, zubima čupa drveće, sve šumske vile otjera u pm i pečate niže kao bombončiće na dječji lančić. Najdraži vrh joj je Sozanj na Lastovu, ali daleko od toga da je tamо najbolji grah. Marta tvrdi da je najbolji grah na Paklenici, a ja to neću preispitivati jer mi je činjenica da joj je najdraži suhomesnati proizvod tanko narezana dimljena kobasica dovoljna da steknem povjerenje po pitanju gastronomске orientacije. Vjerovatno bih mogla napisati još 4 članka o njezinom planinarskom portfelju pa je najbolje da ju sami pitate za zgode s planinama. Pozdrav, i do slušanja! E.L.

Kalendar

8.3. – Međunarodni dan žena

15.3. – Svjetski dan potrošačkih prava

21.3. – Dan markiranja (Poljska, Farski o.)

26.3. – Ljetno računanje vremena (EU)

Pohod na Plešivici

Na pivo kod tete

Singapurske kronike, dio II.

Najbolja osoba na cijelom otoku, gradu i državi Singapur je žena zvana Tigrica. Nije baš tako zvana, ali mi je tako zovemo. Naime, u Singapuru je alkohol generalno puno skuplji nego u Hrvatskoj, što je velika nesreća za jednu pijanduru. Najjeftinija opcija je „Tiger“ pivo u *hawker centru* (tržnica s gotovim obrocima na otvorenom, op.u), singapski *brand* piva dostupan gotovo svugdje u JI Aziji. Pivo nije baš najboljeg okusa, ali 50 kuna za 0.633l (dimenzija boce!) najjeftinije je što ćete proći. Odlazak na pivo nakon posla kod Tigrice je možda počelo zbog piva, ali već nakon drugog ili trećeg puta smo se vraćali najviše zbog nje: Tigrica, žena obučena u plavu (*brand* boja „Tigera“) polo majicu s „Tiger“ logom koja nam prodaje pivo. No, nije svaka žena koja prodaje „Tiger“ Tigrica, samo je jedna Tigrica. Naša Tigrica priča samo kineski, a na engleskom zna brojeve koji su joj potrebi za količinu i cijenu. I najbolja stvar kod nje je što to pivo pijete iz mini krigli, ali ni u jednom trenutku nećete sami točiti pivu. Tigričin zadatak nije samo naplatiti i donijeti pivo, nego i cijelo vrijeme cirkulirati oko stolova i čim vam kriglica nije puna do vrha dotočiti još. S obzirom na to da nas dove više, ona zapravo otvorit prvo jedno pivo, a tek kad se to popije, otvara se sljedeće,

kako pivo ne bi bez razloga hlapilo. Uvijek dijeli savršeno, toči točno kako treba, a jedino iskustvo koje mi nismo ponaosob iskusili je kad Tigrica nazdravlja s vama. Dakle, u *hawker* centru uvijek bude barem jedan, a često i nekoliko, *uncleova* (tako se tu kaže striček i teta - uncle i auntie), starijih, u ovom centru konkretno kineskih gospodina, najčešće u potkošulji ili *Beijing bikiniju* (guglajte!), koji dođu sami i onda naša Tigrica još malo više brine o njima. Uvijek im pomogne do stola, ako im treba, doneće što god, ali kako ne bi pili sami, ima kod njih jednu malu čašicu i onda tu i tamo popije s njima. Iako se niti najmanje ne razumijemo s Tigricom, kako smo dolazili svaki tjedan, zapamtila nas je i onda kad bi se krenuli približavati centru bi nam ushićeno mahala, i čim bi došli pokazala broj prstima (simbolizirajući pitanje krećemo li s toliko piva) i mi bi samo kimnuli glavom i svi bi sve znali. Zato, ako ikada budete u Singapuru i želite pravo autentično iskustvo, preporučam jednog, dva, tri Tigera kod Tigrice! I.M.

Vic

Cura me optužila za krađu rječnika.

Ne samo da sam iznenaden, nego sam šokiran, zapanjen i osupnut.

Recept: skijaška pizza

Predložili ste pizzu za nahrani ljude nakon cijelog dana skijanja, što su ljudi entuzijastično prihvatali, i sada ju doista trebate napraviti. Izvući ćete se iz škripca receptom koji će zamijeniti hrpu tankih pizza s jednom **debelom**.

Količina: 10 gladnih skijaša

Sastojci:

- 1 kocka kvasca
- 0.5 L tekućine (mljekko i voda
cca 50:50)
- 1.5 dL ulja
- Sol i šećer
- Nadjevi po želji (klasični
paradajz i šunka sir ili
avanturistički ostaci
bolonjeza od dva dana prije)

Priprema:

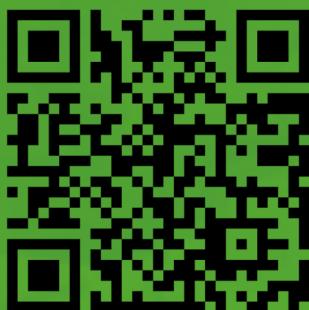
1. U manju količinu mlakog mlijeka staviti kocku kvasca, žličicu šećera i par žlica brašna. Ostaviti 15ak min. Ako se rade veće količine paziti da se ne digne previše i izleti iz zdjele po skijaškoj opremi i stolcu.
2. U kvasac dodati ostalu tekućinu, ulje, sol i brašno. Umiješati pjenjačom/whisk ili nečim sličnim pa kasnije kuhačom. Smjesa bi trebala biti onako dosta tekuća, ne kao da radite kruh da koristite valjak nego da se može samo baciti u *protvan* i raširiti rukama kao da radite *focaccia!* Ako niste sigurni je li dosta brašna, ne brinite zato što samo možete peći duže i bude relativno dobro (čitaj: jestivo).
3. Nadjevi! Nakon paradajza staviti šunku prije sira, inače se šunka isuši i bude kao da žvačete komad plastike.
4. Peći na 180° dvadesetak minuta, ako nema dosta brašna slobodno i duže sve dok sir ne počne zagorijevati.

Dobar tek! L.S.G.

Cajka mjeseca

Trile - Hugo

Ernest Hemingway, Charles Bukowski, James Joyce, Edgar Allan Poe... lista velikih pisaca koji su svoju inspiraciju nalazili u alkoholu lako bi mogla popuniti sve stranice ovog glasila. Postoji neka mistična veza između pića i stvaralaštva, od davnih dana do danas i još daleko u budućnost pjesnici i pisci svugdje u svijetu će inspiraciju za svoju sljedeću pjesmu naći na dnu čaše. Tako je negdje u Sloveniji momak ispijao prosecco sa sirupom od bazge i odlučio uzdrmati regionalnu glazbenu scenu. Pjesmu je nazvao po prije spomenutom koktelu. Za potpuno iskustvo, imperativ je slušati pjesmu i pogledati spot, a ako doma slučajno imate i sastojke slobodno si sastavite jedan Hugo. Tema pjesme je dama koja ulazi u noćni klub i mami pažnju svih prisutnih. Muškarci se automatski okupljaju oko šanka te krenu dami slati pića, ali ih ona promptno prolije. Zašto? Zato jer MALA PIJE SAMO HUGO! Samo Hugo ništa drugo. Nažalost šank ne poslužuje Hugo. Kako se riješila ova zavrzlama slobodno otkrite sami. Ovom prilikom bih također apelirao šanku u KSET-u da uvede Hugo kako bi izbjegli ovakve neugodne situacije. Ako netko želi dalje istražiti stvaralaštvo balkanskog Pitbulla preporučam da poslušate pjesmu Dijana i probate pogoditi kojem članu sekcije je baš ta omiljena. L.B.

Cajka mjeseca

Rješenje sudoku iz prethodnog broja:

8	6	2	3	1	6	4	9	7
5	1	3	7	4	9	6	8	2
9	4	7	6	2	8	5	3	1
6	9	1	2	7	3	8	5	4
3	2	5	1	8	4	9	7	6
4	7	8	5	9	6	1	2	3
2	8	6	4	5	7	3	1	9
1	5	4	9	3	2	7	6	8
7	3	9	8	6	1	2	4	5

a moguća su i druga :)

6						2	7
	9		1		6	3	8
	7		8				1
7			2			9	
6	3	5		9			4
9					7		5
					1	7	
9				8	5		3
			1				9

Glavinjanje do Glavice

Prvi izlet Planinarske školice

Prvi izlet naše Planinarske školice prošao je u genijalnoj atmosferi i s odlično raspoloženom ekipom na putu za „Kamene svate“. Ekipa se skupila na okretištu Černomerec, a nije nas bilo teško prepoznati, s vedrim, još umornim ranojutarnjim licima i lagano prisutnim strahom u očima. Ovaj suptilno prisutni strah, naši novaci opravdali su vatreñim krštenjem – valjanjem u velikim i kliskim masama blata na samom početku staze. Uz taj lagani pad morala (i stražnjica u blato) na samom početku staze, ekipa je hrabro i još jače nastavila svoj uspon dalje. Prva kraća pauza bila je kod Planinarske kuće „Kameni svati“, nakon koje smo nastavili dalje do prave i sočne pauze kod Planinarskog doma „Glavica“. Sočna u svakom pogledu – od panorame do graha, vina i ostatka klope. Gore smo susreli i

mnogo drugih planinara, koje je sunce jednakog ugodno grijalo i čiji su psi jednakog ugodno zavijali od sreće što su napokon sjeli odmoriti se. Poštujući našu planinarsku filozofiju – samo *la ga no* – uzeli smo si oduška i vratili si *duška* s dovoljno dugom pauzom da smo i zaboravili na spust do Gornjeg Stenjevca koji nas je još čekao. Na svu sreću, kvalitetno društvo, zanimljive priče i pozitivna otvorenost ljudi olakšala je cijeli uspon, a vrijeme spusta minimalizirala i neopisivo olakšala. Nakon ovakvog izleta, možemo samo reći kako se radujemo sljedećim avanturama za tjedan dana! A.K.

Sanjarica

„Odjednom sam bila na okupu sa svim Pijandurama i jeli smo neko meso rukama. Svi smo znali da je to Max. Kada smo završili krenuli smo se brinuti tko će sad voziti drugi auto na izlet, jer smo si pojeli jednog vozača.“ (Marta)

Kada sanjamo da nešto jedemo, to nam obično govori da se u narednim danima spremamo za odlazak u špeceraj pa naša podsvijest slaže popis za kupovinu. Kada sanjamo kanibalizam u pitanju je drugačiji slučaj, ali ništa neobično! To je jednostavna situacija u kojoj se naša podsvijest samo odlučila da je vrijeme za promjenu frizure, pa je u čistoj *zbunjoli* i sanjarskom ludilu zamijenila riječ kaniranje za kanibalizam. Ne treba brinuti, već brzo skoknuti u DM po novu farbu. D.H.

Planinarska sekcija KSET-a

pijandure.kset

make love, not war